

KONAK TAŞERON İŞÇİLERİ DİRENİYOR

FİLİZ KURNAZ

Kardeşi kardeşe vurduran, işçiyi işçiyeye kırdıran bu düzene hayır diyoruz. Eli sopalı insanları emekçi kadınlara saldırtan belediye yönetimi ve taşeron şirketini nefretle kınıyoruz. Bizim istediğimiz iş güvencesi taşeronun kaldırılması, sendika hakkımızı anayasal hakkımızı istiyoruz.

İzmir de Kent AŞ, Park-Bahçeler, Buca Belediyesi Taşeron İşçilerinin ardından sendikası, iş güvencesiz ve taşerona karşı mücadele bayrağı bir kez daha şehri İzmir'i sarmalamakta.

Konak Belediyesine bağlı temizlik işçileri de sendikası, güvencesiz çalışmaya ve taşeron sitemine karşı bayrak açtı. 25 Şubat'ta başlattıkları mücadeleyi sürdürüyor. İşçiler Konak Belediyesi bünyesinde bulunan Efekent taşeronunda çalışıyor. İşçilerin sürecin başında maaşları ödenmiyor, sigortaları yatılmıyor. İşçilerin direnişi sonrasında işveren geri adım atarak maaşlarının bir kısmını yatıyor. İşçiler ise sadece maaş için direnmediklerini, iş güvencesi talebi, sendika talebi ve taşeron sistemine karşı mücadele ettiklerini her fırsatta haykırıyor.

Direniş sürecinde maaşları ödeyerek işçilerin direnişini kıracağına sananlar ise oldukça yanılıyor. İşveren yanıldıkça daha da pervasızlaşıyor. Direnişi kırmak için para ile direniş kırıcılar tutuyor. Kiminin eline sopa veriyor işçilere saldırtıyor; kiminin eline süpürge vererek işin devamını sağlamaya çalışıyor. Efekent işçilerinin arasında kadın işçiler de bulunuyor. Direniş kırıcılar kadın işçilere hem de 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nden birkaç gün önce pervasızca saldırmaktan kaçınmıyor.

Kadın işçilerin çalışma koşulları daha zor. Bütün gün sokakta çalışan kadınlar her türlü zorlukla karşılaşılıyor. Derme çatma kulübelerde iş elbiselerini değiştirmek zorunda kalıyor kadın işçiler. Sokakta çalışırken yaşanan en büyük sıkıntılardan biri de tuvalet sorunu oluyor. Tüm bu zorluklar karşısında işçiler müca-

delelerini sürdürüyor. Başlattıkları direnişle birlikte birçok mücadele yöntemini de hayatlarının bir parçası yapıyorlar. 26 Şubat'ta İzmir Sevgi Yolunun açılışında eylem yaparak start veren işçilere karşın, işçilerin eylemi nedeniyle "işçi dostu" iddiasında olan CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu yolunu değiştiriyor, açılışa katılmıyor. İşçiler kendilerine yapılan saldırıları ve direniş kırıcılarını protesto eden basın açıklamaları düzenliyor. Aynı zamanda taşeronu sözde bitirmeye yeminli İzmir CHP il binası önünde basın açıklaması gerçekleştiriyor. 8 Mart sabahı direniş alanında 8 Mart'ı kutluyorlar. İşçilerin direnişi 50 günü aşarken, işçiler bu 50. güne bir çok eylem yapıyor. CHP il binası önünde eylemler gerçekleştiriyor. Basmane Meydanındaki Dünya Maketine kendini zincirliyor, Belediye'nin çatı katından pankart sallandırıyor, yol kapatıyor... Kıssaca işçiler kendilerine dayatılan tüm baskılara, zabıta-polis-gözaltı terörüne karşı inatla direniyor. İşçiler her günü eyleme çevirmeye devam ediyor. Taşerona, güvencesiz çalışmaya, sendikası çalışmaya bayrak açan işçilerden Gülbeniz Dönmez, Banugül Kırmızı, Songül Cihangir, Ahmet Yıldırım ile direnişlerinin 11'ci gününde görüştük.

GÜLBENİZ DÖNMEZ:

Gece ve gündüz 11 gündür sendika ve iş güvencesi için burada direnişimiz devam ediyor. Fakat yetkililerden henüz kesin bir sonuç çıkmadı. Ama biz hakkımızı alana dek, sendikalı olana dek, iş güvencesine sahip olana kadar buradayız. Kadın ve erkek işçilerle birlikte mücadeleye devam edeceğiz. Her geçen gün zor-

laştırmaya çalışıyorlar, bizi yıldırırmaya çalışıyorlar ama tam tersi biz daha çok birbirimize kenetleniyoruz. İşçiyi işçiyeye kırdırmaya çalışıyorlar ama biz daha da çoğalıyoruz. Onlarsa bunun farkında değiller. Eninde sonunda kazanacağız başka bir yolu yok. 11 gündür gece gündüz burada hep beraber kalıyoruz. 19 aydır burada çalışıyorum. Şu anki şirket Efekent ikinci şirketimiz. Bundan önce ise Ceysan adında bir şirket vardı. Özel sektörde çalışıyorsunuz, üç ay beş ay sonra kapanıyor ve hakkınızı alamıyorsunuz, krize giriyor bu nedenle iş güvencesi önemli. Bizim için de aynı şey geçerli, taşeronda çalışıyoruz her an kapı önüne koyulabiliriz, artı resmi tatillerde çalışıyoruz fakat hiçbir hakkımızı alamıyoruz, mesai ücretimiz zaten yok, asgari ücrette çalışan işçileriz. Bu iş ciddi anlamda çok ağır bir iş. Kadınlar gerçekten dünyada en ağır sektörlerde çalışıyorlar, çok iyi yerlerde çalışan kadınlar da var. En zor olan ise işçi kadınlar, işçi kadınların yükü daha ağır. Ben sokakta çalışıyorum. Sekiz saat çalışıyorum ama yaptığım iş çok ağır bir iş, 12 saate bedel çalışıyorum. Bunun bir yığın zor koşulları var dış etkenler, işin kendi zorlukları, kadın olduğum için daha hassasım ama tüm zorluklara rağmen ekmek parası için, iş güvencesi için katlanıyoruz. Gelecek için katlanıyoruz. İyi bir gelecek için, iş güvencesi için. Ekmek parası için daha iyi bir gelecek için direnişe devam diyorum.

BANUGÜL KIRMIZI:

Konak belediyesinde taşeron şirketinde bir buçuk yıldır çalışıyorum. Fakat 11 gündür grevdeyiz. Arkadaşlar dışardan arkadaş tutup da bizleri, özellikle bayanları dövüyorlar. Bu arkadaşlarımız hep dayak yedi. Keşke olmasa bizden taraf olsalar. Biz dışarıda çalışırken aklınıza gelebilecek her türlü şeyle karşılaşılıyor, hatta küfürlerle karşılaşılıyor. Kazayla adamın ayağına su sıçratıyorsunuz size hakaret edebiliyor. Fakat ben kendimi artık kadın gibi hissedemiyorum, başımızda böyle insanlar olduğu sürece biz ne kadınlığımızı görebiliyoruz, ne de insanlığımızı görebiliyoruz.

SONGÜL CİHANGİR:

Konak belediyesinde çalışmaya başlayalı iki sene oldu. Taşeron firmadayız. Biz hakkımızı istiyoruz ve taşerona hayır diyoruz. Başkan söz verdi bize, ama bugün dedi yarı dedi ve biz hala beklemedeyiz. 11 gündür burada geceli gündüzlü yatıyoruz. Bazı arkadaşlarımız bize karşı kullanıyorlar. Bazıları çalışıyorlar. Biz grevdeyken onlar çalışıyor mu olmuyor. Biz çalışan arkadaşlara gelin bizimle olun dedik ama onlar da bize saldırdı. Kadın olduğumuz halde beni arkadaşımı iteleyerek küfür ederek bizi kıskırtmaya çalışıyorlar.

YASEMİN ORALLI:

"... Mücadelemizin on ikinci günündeyiz. Gece gündüz kadın erkek daha iyi bir gelecek için onurlu bir mücadele veriyoruz. Beraber ekmek paylaştığımız iş arkadaşlarımızla karşı karşıya getirip birbirimize kırdıran belediye yönetimine sesleniyoruz: Kardeşi kardeşe vurduran, işçiyi işçiyeye kırdıran bu düzene hayır diyoruz. Eli sopalı insanları emekçi kadınlara saldırtan belediye yönetimi ve taşeron şirketini nefretle kınıyoruz. Bizim istediğimiz iş güvencesi, taşeronun kaldırılması, sendika hakkımızı anayasal hakkımızı istiyoruz.

Biz emekçi kadınlar olarak bu cesareti gösterip hakkımızı alana dek bu eyleme devam edeceğiz. Diğer taşeron çalışanlarına da örnek olup taşeron sistemine karşı yürütülen mücadeledede iyi bir örnek yaratacağımıza inanıyoruz.

AHMET YILDIRIM:

11 gündür direnişteyiz. İlk olarak maaşımız ödenmedi daha sonra iki işçi arkadaşımız iş kazası geçirmişlerdi sosyal güvenlik kurumuna gidiyorlar para almaya fakat oradan diyorlar ki sizin sigorta girişiniz yılbaşından bu yana yoktur. Bu adamlar hastanelerde senet karşılığında 450 TL senet karşılığında duruyorlar. Biz bunu duyunca hiçbir güvencemizin olmadığını anladık. İş güvencesi sendika talebimiz var. Ya bu hakkı alacağız ya sonuna kadar gideceğiz. Direniş kırıcıları var. Şirket sahibi sokakta bulduğu herhangi bir insanı alıp sana bir milyar vereceğim diyor, ellerine sopa veriyor. Bizim eski çalışma arkadaşlarımıza da süpürge veriyor. Bizim arkadaşlarımıza söylediğimiz: "arkadaşlar biz grevdeyiz eğer bir hak alırsak sizin de hakkınızdır çekilin" diyoruz. Bizim arkadaşlar çekilince diğerleri de bize saldırmıyorlar. Bizi birbirimize kırdırmaya çalışıyorlar artık biz bunu istemiyoruz. Eğer biz burada direniyorsak onlar için de direniyoruz. Biz sadece kendimiz için direnmiyoruz. Beraber bir ekmek yemişsek iki yıl birlikte çalıştığımız insanlar bunu bize yapmamalıdır.

ZABITA-POLİS-GÖZALTI TERÖRÜNE İNAT

Konak taşeron işçileri direnişlerinin 18. gününde kendilerine yönelik polis-zabıta terörüne karşı sessiz kalmadıklarını haykırmak için basın açıklaması gerçekleştirdiler. İşçiler basın açıklamasını yürüyüş ve sloganlarla Konak-Sümerbank önünde gerçekleştirdi. Daha sonra ise yine yürüyüşler ve sloganlarla Kemeraltı-İkçeşme güzergahından direniş alanına geldiklerinde belediye'nin çöp arabalarının direniş alanına kapatması üzerine Basmane Meydanını trafiğe kapattılar. İşçilerin yol kapatma eylemi yaklaşık yarım saat sürdü. Çöp arabasının kaldırılmasına yönelik pazarlıklar sonuçsuz kalması üzerine işçiler oturma eylemine devam etti. Belediye'ye hükmü geçmeyen Emniyet güçlerinin hükmü yine işçiler üzerindedi. İşçileri ve desteğe gelenleri çembere alan çevik kuvvet işçileri yerlerde sürükleyerek, döverek, biber gazı kullanarak, elektrikli joplar eşliğinde gözaltına aldı. İçlerinde SDP, Mücadele Birliği, BDSP taraftarlarının da bulunduğu 65 kişi gözaltına alındı. Göz altı işlemi saatlerce sürerken göz altılar sonrası ise direniş alanında yaşananları protesto etmek için tüm demokratik kitle örgütleri bir araya geldi. İşçiler sabaha karşı İzmir Emniyet Müdürlüğü'nden bırakıldı. Göz altından bırakılan işçiler sloganlarla yeniden direniş alanına gelerek kararlılıklarını bir kez daha dosta-düşmana ilan ettiler....

27. DİRENİŞ GÜNÜNDE YİNE GÖZALTI TERÖRÜ

Konak belediyesi önünde Taşerona iş güvencesizliğine sendika hakkı için direnen işçiler yine polis terörüne maruz kaldı. Gece geç saatlerde sivil polisler, çok sayıda çevik polisleri de yanlarına alarak direniş yerine baskın yapıp 6 işçiyi göz altına aldı. İşçilerin eşyalarına el konuldu, işçilerin gece soğuk havalarda ısınmak için yaktıkları ateş söndürüldü, battaniyelere el konuldu. İşçiler kendilerine yönelik bu baskı ve terörü protesto etmek ve susmayacaklarını haykırmak aynı gün Basmane Meydanından yürüyüşle

BUCA BELEDİYESİNDE TAŞERON İŞÇİSİYİM

Kıbrıs Şehitleri Caddesinde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

33. DİRENİŞ GÜNÜNDE EYLEMDE

Sendika taleplerini ve taşeronlara karşı verdikleri mücadeleyi 33. Günde de eyleme dönüştüren işçiler CHP aday adaylarını tanıtım toplantısını protesto etti. Çankaya'da saat 15:30 da yapılan toplantıya işçiler Basmane meydanından yürüyüş ve sloganlarla geldi. Yürüyüşte "Hangi Yüzle Oy İsteyeceksiniz" pankartı açıldı. Eyleme işçilerin aileleri de yoğun olarak katıldı. Eylem sırasında içerde bulunan Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan hiç dışarı çıkmazken İşçilerle CHP İl başkanı muhatap oldu. İşçiler tanıtım toplantısına alınmazken Konak taşeron işçisi Gülbeniz Dönmez ve Buca taşeron işçisi Batı Gül Tunç eylemde söz aldı. Gülbeniz Dönmez oy zamanı geldiğinde bizleri hatırlamaktan vazgeçtin. Biz hakkımız olan iş güvencesini ve sendikayı istiyoruz diyerek taleplerini haykırdı. Daha sonra sözü alan Batı Gül Tunç ise Buca taşeron işçisi olarak 56. gün boyunca direndiğini, CHP il başkanının sözü üzerine direnişe son verdiğini ve tüm basının önünde sendikacı olarak işe alacağını bildirmesine rağmen sözünü tutmadığını belirtti. Tunç aynı zamanda kendisini gönderdikleri iki işyerinin taşeron olduğunu ve bunu kabul etmediğini ve şu an il binası önünde direndiğini belirtti.

40. DİRENİŞ GÜNÜNDE İŞÇİLER KENDİNİ DÜNYAYA ZİNCİRLEDİ

İşçiler, Basmane Meydanı'ndaki dünyayı simgeleyen metal heykele kendilerini zincirleyerek eylem yaptı. Basmane'deki Konak Belediye binası önünde 24 saat oturma eylemi yapan işçiler Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan'ın makam odasını basmak için içeriye girmek istedi. Çevik Kuvvet ekiplerinin kapının girişinde önlem alması sonucunda işçilerden 4'ü, Basmane Meydanı'ndaki dünyayı simgeleyen metal heykelin üzerine çıkarak kendilerini zincirledi. Diğer taraftan da 3'ü pankart açıp yolu trafiğe kapattı. Polis ekipleri önce yol kesen 3 işçiyi, ardından da kendilerini zincirleyen 4 işçiyi itfaiyenin de yardımıyla zincirlerini keserek gözaltına aldı. Gözaltına alınan toplam 7 işçi Terörle Mücadele Şubesi'ne götürüldü.

43. DİRENİŞ GÜNÜNDE BELEDİYE ÇATISINDA EYLEM

Konak taşeron işçileri direnişlerinin 43. Gününde yine eylem dedi. İşçiler 43. direniş gününde Konak Belediyesinin çatısına çıkarak "Kılıçdaroğlu Taşeronlara Karşı Gelen İşçileri Tutuklatsın! Hakan Tartan" yazılı pankartı açtı. Belediye çatısına 15 işçi çıktı. İşçilerin Belediye çatısındaki eylemi sürerken aşağıda bulunan diğer direnişçi işçiler de sloganlar eşliğinde eyleme devam etti. Eylem yaklaşık 20 dakika sürdü. Belediye çatısından Pankart sallandıran işçiler gözaltına alındı. Daha sonra aşağıda bekleyen işçiler çevik kuvvet ablukasına alınarak belediye önü boşaltıldı.

Direnış Buca taşeron işçisi olarak başladı. Buca taşeron işçisiyken mücadele ateşini ilk o yaktı. 56 gün boyunca Buca Belediye önünde altı arkadaşıyla birlikte direndi. Süreç sonunda 6 arkadaşına işe alınırken o işe alınmadı. Yolu direnişe geçen Konak taşeron işçileriyle kesişti. Konak taşeron işçilerinin her eyleminde ön saflarda yer aldı. Konak işçileriyle birlikte gözaltına alındı. Büyükşehir belediyesinin önünde kendisini zincirledi. 56+36. direniş gününde CHP il binası önünde sesini, haklı mücadelesini haykırdı, basın açıklaması yaptı. Buca taşeron işçisi Batı Gül Tunç mücadelesini kazanacağı güne değin direnişine devam edecek. Batı Gül Tunç ile Buca süreci ve ardından Konak taşeron işçileriyle kesişen yolları üzerine sohbet ettik. Kadın olarak direnmenin anlamını sohbetimize kattık.

TAŞERON KARŞI MÜCADELE BUCA BELEDİYESİNDE BAŞLADI

Buca belediyesinde taşeron işçisiyim. Orada 56 gün bir direnişimiz oldu yedi arkadaşımızla beraber. CHP İl başkanı Tacettin bey direnişin 56. gününü geldi ve şu sözleri söyledi: arkadaşlar arasında anlaşarak yaptık sizi 10 gün içinde sendikacı olarak işe alacağız dedi. Biz de yedi arkadaşımızla beraber bu karara uyduk ve çadırımızı kaldırma kararı aldık. CHP il başkanı tüm basının önünde bizi sendikacı işe alacağını bildirdi. Arkadaşlarımızın bir kısmı on gün sonra işe başladı. En son olarak ben kaldım, altı arkadaşımız işbaşı yaptı. Ben bu süreçte CHP il başkanı ile görüşüyordum işe başlamamla ilgili ama hep haftaya öbür haftaya diyerek beni oyalıyordu.

KONAK İŞÇİLERİYLE YOLLARIN KESİŞME ZAMANI

Bu süreçte de Konak taşeron işçileri eyleme başlamışlardı. Ben de 56 gün boyunca sokakta direndiğim, bunun acısını yaşadığım için Konak taşeron işçisi arkadaşlarıma destek ziyaretinde bulundum. İlk gün basın açıklaması ve oturma eylemi yapmışlardı. İkinci gün de eşya getirdim, ısınmaları için battaniye getirdim arkadaşlara. CHP il başkanı beni Konak taşeron işçilerinin yanında görmüş. İki üç gün sonra ben tekrar CHP il başkanını aradım ve işe alınma durumumu sordum. CHP il başkanı bana "sen Konak işçilerine desteğe gittin bu nedenle seni işe almayacağız" dedi. Ben de kendisine ben Konak İşçilerine desteğe giderim çünkü onlar da benim gibi işçi. Biz hepimiz aynı sınıftanız, hepimiz işçi sınıfıyız. Onlar da benim gibi taşeronda çalışıyorlar, sokakta kalıyorlar ve ben de 56 gün direnişte sokakta kaldım. Bu nedenle onların yanına giderim diye cevap verdim. Daha sonra işçiler CHP il binası önünde basın açıklaması yapmış ve CHP il başkanı Tacettin Bey beş kişiyi komite olarak görüşmeye çağırmış. Bu görüşmede şunu söylemiş "sizin yüzünüzden Batı Gül Tunç'u işe almıyorum, size desteğe geldiği için işe alınmayacak. Sizin yüzünüzden işinden oldu" demiş. İşçi arkadaşlar da il başkanına "siz Batı Gül Tunç'u işe almıyorsanız biz de Batı Gül Tunç'u aramıza alıyoruz. Batı Gül Tunç işbaşı yapana kadar biz onunla beraberiz" diyerek görüşmeyi bitirmişler.

Daha sonra bana haber verdiler ve aldıkları tutumu aktardılar. Ben de doğru olanı yaptıklarını söyledim.

CHP İL BİNASI ÖNÜNDE DİRENİŞ ZAMANI

12 Mart Cumartesi günü bir basın açıklaması ile CHP il binası önünde direnişime ve oturma eylemime başladım. Buca'da yaşanan süreçle burada yaşadığım süreç aynı olmayacaktı. CHP il binası önünde eyleme başladığım için CHP'yi karşıma almış buraya gelmeye çekiniyorlar. Ben burada biraz yalnız kalacağımı da biliyordum. Ama ben yalnız da olsam burada olacağım. Hiç kimseye güvenmeden bu kararı aldım ve tek başıma oturdum. Direnişe başladığım ilk iki gün Cumartesi ve Pazar günleri ziyaretime gelenler oldu. Hatta Pazar akşamı sokakta karton toplayarak geçimini sağlayan iki çocuk beni geçerken görmüşler, işlerini bitirdikten sonra evlerinden çıkıp yanıma geldiler. Poğaç-boyoz almışlar. Odun toplamışlar ve bana desteğe gelmişler. Ve benim yanımda sabahladılar. Üç kadar oturduk sohbet ettik, havanın soğuk olması nedeniyle ateş yaktık.

ZABITA-POLİS- GÖZALTI TERÖRÜ BAŞLIYOR

Direnışimin üçüncü günüydü ve saat 5:30 civarında çocuklar (desteğe gelen karton toplayıcısı çocuklar)beni uyandırdı ve baskını haber verdi. Ben ayakta kalmamı giymeye kalmadan yığıldılar. 100'e yakın çevik, 50 kişiye yakın zabıta, 20-25 civarında sivil polis baskın yaptı. Şoka girmiştim, tek bir bayandım ve bir bayana karşı bu kadar zabıta, bu kadar çevik kuvvet geldiyse ben bayağı korkutmuşum diye düşündüm. Ve baskın anında bu düşündüğümü haykırdım polislere. Eşyalarıma el koymaya çalıştılar. Bu baskını yaşarken en çok hoşuma giden ise destekçi olarak yanımda kalan iki çocuk kolumu tuttular ve beni polise vermek istemediler. Bu çocukları ben hiç tanıyordum, sokakta geçerken görmüşlerdi beni. Çocuklardan birini aldılar ve ben buna müdahale ettim. Bu arada ben iki üç eşyayı aldım fakat bu arada beni sürüklüyorlardı yerde. Çevik polisin biri beni tekmeledi. Yanımda bir de dört destekçi kişi vardı. Onlara da vurdular. Direniş alanında 5 yaşındaki kızımın resmi vardı ve o süreçte on beş gün falan kızımı

görmüyorum, kızımın resmini zabıta gözümün önünde yırttı. Ve bu çok zoruma gitti. Ve bu durum nedeniyle ben sinir krizi geçirdim. Tansiyonum on sekize çıkmıştı. Hastaneye götürmek istediler ben kabul etmedim. Sabah 8:30'a doğru da yavaş yavaş çekildiler. Çünkü bu saatlerde burası kalabalık oluyordu. Daha sonra ben tekrar eşyalarıma getirdim, pankart getirdim. Pankartımı yırttılar. Tekrar ilki gibi bir saldırı gerçekleşti eşyalarıma el koymak için. Polislere pankartımı siz yırttıkça ben buraya yine pankart getireceğim dedim. Eşyalarıma el koysalardı yol kapatacaktım ben böyle düşünüyordum. Fakat eşyalarıma el koymadılar. Tam bunu atlattık derken bu yaşananlarla ilgili Konak taşeron işçileri ile birlikte basın açıklaması yaptık. Basın açıklaması dönüşünde direniş alanını çöp arabalarıyla kapatmışlardı. İşçilerle birlikte yola oturduk. "Ölüm var dönmek yok" diyordu insanlar. Beni alırken de dört kişi havaya kaldırdı ve arabaya götürüyorlar ve birden beni yere bıraktılar, bilerek yaptılar bunu. Beni bacağımdan tutup sürüklemeye başladılar. Beni arabaya sokarken ayağımı arabaya dayadım ve sırtıma bir darbe aldım. Saçımı çektiler. Orda işçi arkadaşlardan biri de kafamı kapatmaya çalışıyordu kafama vurmasınlar diye. O anda bir elin bacağımda hissettim taciz durumu vardı. Sonra ise gözaltı süreci başladı. Hastane ifade süreciydi sonrası. Biz ifadelere imza atmadık. Gözaltından çıkınca topluca direniş alanına geçtik. Direnişim devam ediyor. Sendikalk hakkımı alana kadar buradayım, gitmeyeceğim. Bir teklif de geldi aslında taşeronda çalış diye. Ben bu kadar mücadele verdim iki çocuğumun yüzüne bakamam taşeronna geçersen. Benim büyük kızım anne 56 gün orda kaldın ne oldu şimdi burada ne olacak dedi. Bu benim beklemediğim bir soruydu. Çocuklarıma yüzüne bakmak için bu direnişe devam edeceğim.

KADIN OLARAK DİRENMEK ZOR AMA

Kadın olarak direnmek gerçekten çok zor. Burada gündüz ve gece kalıyorsun. Erkeklerin bakışlarından rahatsız oluyorsun. Ateş yakıyorsun geçen arabalar korna çalıyor. Ama tüm bunlardan tedirgin olsam da ben burada direneceğim. Ve burada beni en çok zorlayan çocuklarımdan ayrı kalmak. Küçük kızımı bir aydır görmüyorum. Her şeye rağmen burada direnmeye de devam edeceğim.